

نقش طرح‌های تجهیز و نوسازی اراضی شالیکاری در توسعه مکانیزاسیون کشت برنج در شهرستان املش

طاهره بهمنی*، 35، 19،

1395-11-30

تجهیز و نوسازی اراضی شالیکاری از اقدامات زیربنایی مهم در جهت تدارک زیرساخت‌های کشت مکانیزه برنج است. در این راستا، به منظور بررسی عوامل اثرگذار در اجرای طرح‌های تجهیز و نوسازی اراضی شالیکاری شهرستان املش تحقیقی به روش پیمایشی در این منطقه انجام گرفت. بر این اساس، با استفاده از فرمول کوکران حجم نمونه برای دو گروه از شالیکاران شاغل در اراضی شالیکاری سنتی و تجهیزشده به ترتیب 105 و 160 نفر تعیین گردید. داده‌های تحقیق از طریق پرسشنامه - محقق-ساخته از جامعه آماری جمع‌آوری و ثبت شدند. نتایج تحقیق نشان داد که به جز عملیات وجین برنج، درجه مکانیزاسیون سایر عملیات زراعی در اراضی تجهیز و نوسازی شده به شکل معنی‌داری بیشتر از مقادیر متناظرشان در اراضی سنتی بود. بیشترین سهم از ظرفیت مکانیزاسیون کل در اراضی سنتی به عملیات خاک‌ورزی مربوط می‌شد، در حالی که بیشترین سهم ظرفیت مکانیزاسیون در اراضی تجهیزشده به ترتیب به عملیات برداشت و تهیه زمین مربوط می‌شد. بنابراین، صرف‌نظر از درجه مکانیزاسیون نزدیک به صفر وجین مکانیکی و نتیجه‌گیری نه چندان مطلوب ناشی از سهم بالاتر شاخص کمی و کیفی ظرفیت یا انرژی مکانیزاسیون عملیات برداشت برنج در اراضی تجهیز و نوسازی‌شده، در مجموع اثر اجرای این طرح‌ها، بر توسعه مکانیزاسیون کشت برنج مثبت بوده‌است. از این رو، توصیه می‌گردد سازمان جهاد کشاورزی استان گیلان ضمن برنامه‌ریزی به منظور توسعه طرح‌های تجهیز و نوسازی اراضی شالیکاری در سایر نقاط استان، با ارائه راهکارهای کاربردی، ارتقاء درجه مکانیزاسیون عملیات وجین مکانیکی را مدنظر قرار دهد. همچنین، به منظور بهبود کیفیت مکانیزاسیون در اراضی شالیکاری تجهیز و نوسازی، کارشناسی دقیق اندازه ماشین‌های کشاورزی موردنیاز به ویژه ماشین‌های برداشت برنج مورد توجه ویژه قرار گیرد.

کلمات کلیدی : کلمات کلیدی: برنج، شالیزار، مکانیزاسیون کشاورزی، یکپارچه‌سازی

[Islamic Azad University, Rasht Branch - Thesis Database](#)

[دانشگاه آزاد اسلامی، واحد رشت - سامانه بانک اطلاعات پایان نامه ها](#)